

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۳۹۸۱۴

دانشگاه علم و صنعت ایران

دانشکده ریاضی

۱۳۸۰ / ۱۲ / ۲۸

عنوان :

برونمایی روش COLLOCATION گسسته در معادله انتگرال

HAMMERSTEIN

نگارش :

رضا احمدی

016510

استاد راهنما :

دکتر خسرو مالک نژاد

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

رشته ریاضی کاربردی

شهریور ۱۳۸۰

۳۹۸۱۴

چکیده

این پایان نامه برداشتی از مقاله ارائه داده شده توسط *Han Guoqiang*
[Department of Computer Science, South China Univ. of Tech.]

است. که در آن بسط خطای عددی از یک روش *Collocation* گسسته برای معادلات انتگرال از نوع *Hammerstein* بدست آمده است.

در آنجا نشان داده شده است که موقتی برای تقریب انتگرال معین در این روش از چند جمله ایهای قطعه قطعه ای از درجه $P-1$ و کوادراتور عددی استفاده شود، جواب تقریبی شامل توانهایی از گام هایی به طول h از بسط خطا خواهد بود.

علی الخصوص به ازای انتخاب های خاصی از نقاط *Collocation* و قانون کوادراتور عددی، جملات پیشرو در بسط خطا برای جواب *Collocation* شامل فقط توانهای زوج از h ، با شروع از جمله h^{2p} ، خواهد بود. جهت افزایش دقت جواب عددی از برونیایی ریچاردسون استفاده شده است.

تقدیر و تشکر

منت خدای را عزوجل که طاعتش موجب قربتست و به شکر
اندرش مزید نعمت.

عنايات حق تعالى در تميم اين پايان نامه شامل حال من
شد. و مراقوت بخشيد.

اميد دارم نوشتار خويش را به شكلي جاذب و اسلوبي زيبا
پرورانده باشم و آخرا با صفای اثير و درخشندگی نور و چاشنی
روح بر بازار علم و اندیشه رواج داده باشم.

مراتب سپاس و قدردانی خود را از استاد عزيز و بزرگوارم جناب
آقای دکتر مالک نژاد که بحق راهنمایی ایشان همچون شمع
نورانی. روشنی بخش نوشته هایم بود. ابراز می دارم.

از جناب آقای دکتر رشیدی نیا استاد مشاورم که نظرات ارزنده
ایشان در باب مطالب این پايان نامه مرا یاری نمود. کمال تشکر را
دارم.

از اساتید بزرگوارم جناب آقایان دکتر اهامی زاده. دکتر هادی
زاده. دکتر مختارزاده و سرکار خانم دکتر مستقیم که وقت
گرانبهایشان را برای پاسخگویی به سوالات اینجانب صرف
کردند. بی نهایت سپاسگزارم.

همچنین از سرکار خانم یوسفی. مسئول محترم دفتر تحصیلات
تکمیلی. و سرکار خانم کرد بچه. مسئول محترم کتابخانه ریاضی. به
خاطر ارائه کتب ارزنده تشکر و قدردانی می نمایم.

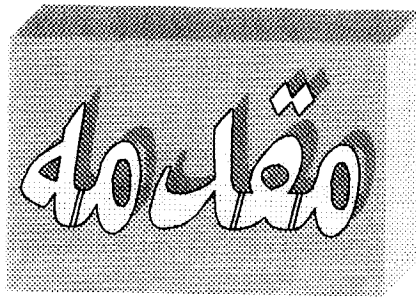
در خاتمه. اهل علم و دانش را به خواندن این پايان نامه دعوت
کرده. توفیق تمامی اساتید و دانشجویان را از پروردگار علم
و معرفت خواستارم.

فهرست مطالب

۵	فصل اول-مقدمه
۵	-تاریخچه ای از معادلات انتگرال
۷	-تعریف و دسته بندی معادلات انتگرال
۱۱	-هسته یک معادله انتگرال
۱۴	-مقادیر ویژه و توابع ویژه
۱۵	-فاصله انتگرال گیری
۱۹	فصل دوم- درونیابی و برونابی
۲۰	-چندجمله ایهای لاگرانژ
۲۱	-معایب روش لاگرانژ
۲۱	-روش تفاضلات تقسیم شده
۲۵	فصل سوم-انتگرال گیری عددی
۲۵	-قاعده ذوزنقه ای
۲۵	-قاعده نقطه سیمپسون
۲۷	-قاعده نقطه میانی
۲۸	-قاعده های دقیقتر
۳۴	-چندجمله ایهای لژاندر
۳۴	-روش تقریبی پایه ای
۳۵	-روش Collocation
۳۷	-روش Galerkin
۳۹	-فرمول جمع بندی اوپلر-ماکلورن
۴۱	-برونیابی ریچاردسون
۴۳	-چندجمله ایهای قطعه قطعه ای
۴۴	-قانون کوادراتور درونیابی
۴۷	فصل چهارم-مروری بر آنالیز تابعی
۴۷	-نرمها
۴۹	-نگاشتها و عملگرها
۵۲	-فشردگی و عملگر فشرده
۵۵	-مشتق Frechet

- فصل پنجم- تئوری معادلات انتگرال غیر خطی با استفاده از آنالیز تابعی..... ۶۱
- نظریه Schmidt-Lichtenstein ۶۲
- معادلات انتگرال غیر خطی نوع دوم..... ۶۵
- روش نیوتن..... ۶۵
- فصل ششم- معادلات انتگرال غیر خطی از نوع Hammerstein ۶۹
- روش تقریبات متوالی..... ۶۹
- روش تحلیلی Hammerstein ۷۱
- فصل هفتم- برونمایی روش Collocation گسسته در معادله انتگرال Hammerstein ۸۷
- پیش گفتار ۸۷
- collocation بکار برده شده در توابع چند جمله ای قطعه قطعه ای..... ۸۹
- بسط خطای حدی از روش collocation گسسته..... ۹۵
- نتیجه گیری ۱۰۸
- برونمایی ریچاردسون و مثال عددی..... ۱۱۲

فصل اول

1-1 - تاریخچه ای از معادلات انتگرال

نظریه معادلات انتگرال یکی از مهمترین شاخه های آنالیز ریاضی است. واهمیت اصلی آن بواسطه تبدیل یک مساله مقدار مرزی در تئوری معادلات با مشتقات جزئی به این دسته از معادلات است .

در واقع در بررسی پاره ای از معادلات دیفرانسیل به معادلاتی برخورد می کنیم که در آنها مجهول در زیر علامت انتگرال ظاهر می گردد.

در ابتدا حل معادله انتگرال تحت عنوان معکوس گرفتن از انتگرال تلقی می شد، لیکن اولین بار اصطلاح معادله انتگرال توسط «ریموند»¹ پیشنهاد شد. «لاپلاس»² در سال ۱۸۷۲، معادله انتگرال را برای تابع f ارائه داد:

$$F(x) = \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-xt} f(t) dt$$

«فوریه»³ در سال ۱۸۱۱، روی نظریه حرارت کار کرد.

و تئوری انتگرال فوریه در این سالها شکل گرفت .

لذا معمولاً گفته می شود که مبدأ معادلات انتگرال به تئوری انتگرال فوریه برمی گردد.

«آبل»⁴ نیز در مسائل مکانیکی خود با این نوع معادلات روبرو شد. در سال ۱۸۲۶ «پواسن»⁵ در نظریه

مغناطیس خود معادله انتگرال را مطرح نمود. «لیوویل»⁶ در سال ۱۸۳۲ بطور مستقل دسته خاصی از معادلات

انتگرال را حل کرد و یک قدم مهم در راه توسعه معادلات انتگرال توسط وی برداشته شد.

و آن چگونگی حل بعضی معادله دیفرانسیل به کمک معادلات انتگرال بود.

در سال ۱۹۷۰ «نیومن»^۱ با تبدیل مسئله «دیریکله»^۲ به یک معادله انتگرال از دیگر کسانی بود که نقش موثری در تکامل نظریه معادله انتگرال داشت.

در سال ۱۸۹۶ «پوانکاره»^۳ معادله انتگرالی را در رابطه با یک معادله دیفرانسیل جزئی مطرح نمود. اصطلاح نوع اول و دوم که امروزه در مورد معادلات انتگرال بکار می رود، اولین بار توسط «هیلبرت»^۴ پیشنهاد شد، البته قبل از کارهای هیلبرت، معادلات آبل و لیوویل به فرم های زیر مطرح بود:

معادله آبل:

$$g(x) = \int_a^x k(x, y) f(y) dy$$

معادله لیوویل:

$$f(x) = g(x) + \int_a^x k(x, y) f(y) dy$$

در اواخر قرن نوزدهم، دانشمندی به نام «ولترا»^۵ از ایتالیا اولین بار نظریه عمومی معادله انتگرال را مطرح کرد. صورت کلی معادله وی عبارتست از:

$$h(x) f(x) = g(x) + \lambda \int_a^x k(x, y) f(y) dy$$

در حدود سالهای ۱۹۰۳-۱۹۰۰ ریاضیدانی سوئدی به نام «فردهلم»^۶ جهت بدست آوردن جواب مساله فوق

تحقیقاتی را انجام داد. یک دسته بندی کلی از معادلات انتگرال خطی بصورت

$$f(x) = g(x) + \lambda \int_a^b k(x, y) f(y) dy$$

1-Neuman
5-Volterra

2-Dericlet
6-Fredholm

3-Poincare

4-Helbert

می باشد. تحقیقات وی منجر به ارائه قضایای فردهلم که از قضایای بنیادی معادلات انتگرال هستند، گردید. ارائه یک سخنرانی توسط «اریک هولمگر»^۱ در سال ۱۹۰۷ روی کارهای فردهلم، علاقه هیلبرت را به تحقیق در مورد معادلات انتگرال برانگیخت و او در بسیاری از مسائل ریاضی فیزیک از معادلات انتگرال بهره گرفت. یکی از کارهای مهم وی فرموله کردن مسائل مقدار مرزی به صورت یک معادله انتگرالی است.

ارتباط معادلات دیفرانسیل و معادلات انتگرال ویا مثالهای دیگری در ریاضی فیزیک، یک تکنیک مهم را جهت حل مسائل مقدار اولیه و مقدار مرزی در تئوری معادلات دیفرانسیل معمولی و معادلات با مشتقات جزئی بوجود می آورد که یکی از دستاوردهای مهم مطالعه معادلات انتگرال است.

ابتدا، قضایای فردهلم برای هسته های پیوسته ارائه شد، لیکن بعدها توسط افراد دیگری نظیر «کارلمان»^۲ و «ریس»^۳ برای هسته های کلی تر تعمیم یافت.

در اوایل نیمه دوم قرن اخیر، تحقیقات زیادی روی جواب معادله انتگرال بوسیله «هرمن ویل»^۴ ارتباط با اینکه به ازاء چه مقادیری از λ معادله انتگرال جواب دارد، صورت گرفت، لیکن از آنجا که در حالت کلی قادر به حل بسیاری از معادلات انتگرالی که در عمل با آنها مواجه می شویم، نیستیم لذا از همین سالها نیاز به روش تقریبی و عددی جهت حل معادلات انتگرال آشکار شد.

۱-۲- تعریف و دسته بندی معادلات انتگرال

تعریف: یک معادله انتگرال معادله ایست که در آن تابع مجهول در زیر یک یا چند علامت انتگرال ظاهر می گردد با توجه به توسعه معادلات انتگرال و کاربردهای وسیع آن یک تقسیم بندی جامع برای آنها ضرورت دارد.

به خصوص از یک طرف در مسائل مختلف فیزیک و مهندسی انواع خاصی از معادلات انتگرال ظاهر می شوند و از طرف دیگر راههایی که جهت حل انواع مختلف این نوع معادلات ارائه شده است، متفاوت هستند.

با توجه به موارد بالا لازم است که دسته بندی بر حسب منفرد بودن یا نبودن هسته معادله انتگرال، توان تابع مجهول در زیر علامت انتگرال، حد متغیر مورد نظر در انتگرال گیری، وجود یا عدم وجود تابع مجهول در خارج از علامت انتگرال گیری انجام گیرد.

ابتدا معادلات انتگرال را به دو نوع عمده تقسیم می کنیم که قبلاً در مورد آنها توضیح داده شده است.

الف) معادلات انتگرال ولترا

ب) معادلات انتگرال فردهلم

هر یک از معادلات انتگرال فردهلم یا ولترا به دو نوع زیر تقسیم می شوند:

الف) معادلات انتگرالی که در آنها تابع مجهول زیر علامت انتگرال به صورت خطی ظاهر می شوند که این نوع

معادلات را، معادلات انتگرالی خطی می گوئیم، نظیر:

$$g(s) = 2s + \lambda \int_0^1 (s+t)g(t)dt$$

که جواب دقیق مساله فوق بصورت:

$$g(s) = [12(2 - \lambda)s + 8\lambda] / (12 - 2\lambda - \lambda^2)$$

خواهد بود.

ب) معادلات انتگرالی که در آنها تابع مجهول زیر علامت انتگرال به صورت غیر خطی ظاهر می شوند که این

نوع معادلات را، معادلات انتگرال غیر خطی می گوئیم نظیر: $f(x) = \lambda \int_a^b F(x, y, f(y))dy$

که در آن $F(x, y, z)$ نسبت به z غیر خطی است.

معادلات انتگرال خطی و غیر خطی دسته مهمی از معادلات انتگرال را تشکیل می دهند، لیکن از آنجا که بسیاری از معادلات دیفرانسیل معمولی و معادلات با مشتقات جزئی به معادلات انتگرالی غیرخطی تبدیل می شوند، لذا این دسته از معادلات از اهمیت ویژه ای برخوردارند. هر یک از معادلات انتگرال فردهلم یا ولتررا، از نوع خطی یا غیر خطی به دو نوع زیر تقسیم می شوند:

الف) معادلات انتگرالی که در آنها تابع مجهول به غیر از زیر علامت انتگرال، در جای دیگر ظاهر نشده است که این معادلات به معادلات انتگرال نوع اول موسومند، نظیر:

$$g(x) = \lambda \int_a^b k(x, y) f(y) dy$$

ب) معادلات انتگرالی که در آنها تابع مجهول خارج از علامت انتگرال گیری هم ظاهر می شود که به این نوع از معادلات، معادلات انتگرالی نوع دوم گویند، نظیر:

$$f(x) = g(x) + \lambda \int_a^b k(x, y) f(y) dy$$

هر یک از معادلات انتگرالی نوع اول یا دوم به دو نوع زیر تقسیم می شوند:

الف) معادلات انتگرالی که هسته آنها نامحدود و یا دامنه انتگرالگیری در آنها بی کران است.

که این نوع معادلات را معادلات انتگرالی منفرد می گوئیم نظیر:

$$f(x) = g(x) + \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-x|y|} f(y) dy$$

ب) معادلات انتگرالی که هم هسته آنها کراندار است و هم دامنه انتگرال گیری در آنها متناهی است که این نوع معادلات، به معادلات انتگرالی نامنفرد موسومند، نظیر:

$$f(x) = g(x) + \lambda \int_0^1 (x+y)f(y)dy$$

حل معادلات انتگرالی منفرد، در حالت کلی بسیار مشکل تر است، مگر اینکه هسته آنها تابع خاصی باشد.

معادلات انتگرالی غیرخطی، آنقدر متنوع و گوناگون هستند که طبقه بندی خاصی برای آنها موجود نیست، مع الوصف دو دسته بندی مهم آنها به صورت زیر است:

الف) معادلاتی که در آنها یکی از دو تابع زیر علامت انتگرال یا خارج از علامت انتگرال یا هر دو، بطور غیرخطی به تابع مجهول $\varphi(x)$ وابستگی دارند، یعنی معادلاتی بفرم:

$$\int_0^1 H[x, y, \varphi(y)]dy = g[x, \varphi(x)]$$

ب) معادلاتی که شامل یک تابع غیر خطی هستند، نظیر:

$$\int_0^1 \int_0^1 k(x, y, z)\varphi(y)\varphi(z)dydz$$

معادلات نوع (الف) انواع جالبی دارند، به خصوص حالتی که تابع H ، به صورت حاصلضرب دو تابع

$$L(y, \varphi(x)), k(x, y)$$

یعنی معادله ای بصورت:

$$g(x, \varphi(x)) = \int_0^1 k(x, y)L[y, \varphi(y)]dy$$

A. Hammerstein تحقیقات وسیعی روی این گونه معادلات انجام داده است

در حالت خاص اگر بتوانیم معادله: $g[x, \varphi(x)] = \psi(x)$ را برای تابع مجهول $\varphi(x)$ حل کنیم،

آنگاه می توانیم معادله زیر را داشته باشیم:

$$\psi(x) + \int_0^1 k(x, y) f[y, \psi(y)] dy = 0$$

که معادله فوق را، شکل استاندارد معادلات Hammerstein می نامیم.

فرم غیر همگن معادله فوق را به عنوان معادله انتگرال غیرخطی Hammerstein معرفی می کنیم:

$$y(t) = f(t) + \int_a^b k(t, s) g(s, y(s)) ds \quad , \quad a \leq t \leq b$$

که در آن $-\infty < b < \infty$ و f, k, g توابع معلوم و y تابع مجهول (جواب معادله) است

۱-۳- هسته یک معادله انتگرال

اگر معادلات انتگرال نوع اول نظیر:

$$g(x) = \lambda \int_a^b k(x, y) f(y) dy$$

یا فرم غیر خطی Hammerstein نظیر:

$$y(t) = f(t) + \int_a^b k(t, s) g(s, y(s)) ds$$

را در نظر بگیریم، همانطوریکه می دانیم تابع دو متغیره k را هسته این معادلات می نامیم.

در حالت کلی $\mathcal{C} \rightarrow \mathbb{R}^2 : k$ مگر خلاف این تصریح شود، در همه بحث های مربوط به یک معادله

انتگرال، اعم از نظریه آنها و یا روشهای عددی جهت حل آنها، هسته نقش مهمی را ایفاء می کند.

بر حسب اینکه هستهٔ معادله انتگرال تبهگن، متقارن، هرمیتی یا نرمال باشد، حل معادله جزئیات بیشتری را طلب می‌کند.

هر یک از ویژگیهای مذکور می‌تواند، تأثیر مهمی در سرنوشت جواب معادله بگذارد، یکی از ویژگیهایی که هسته در صورت دارا بودن آن، به معادله انتگرال مورد نظر، زیبایی قابل توجهی را می‌بخشد و حل معادله را راحت تر می‌کند ویژگی تبهگن بودن است که بصورت زیر تعریف می‌شود:

تعریف: هسته k را یک هسته تبهگن (degenerate) گوئیم، هرگاه هسته مذکور را بتوان به صورت مجموع حاصلضرب های توابع یک متغیره نوشت یعنی:

$$k(s, t) = \sum_{i=1}^n a_i(s) b_i(t)$$

جایی که مجموعه توابع $\{a_i, 1 \leq i \leq n\}$ ، $\{b_i, 1 \leq i \leq n\}$

مستقل خطی اند، لذا هسته تبهگن از آن جهت نقش مهمی را در معادلات انتگرالی ایفاء می‌کند که معادله انتگرال نظیر آن می‌تواند، توسط یک دستگاه متناهی از معادلات حل شود و لذا جواب معادله را به طور دقیق بدست خواهد داد، در سایر موارد، ناگزیر به استفاده از یک روش تقریبی جهت حل دستگاه خواهیم بود.

مثال: معادله انتگرال $g(s) = s + \lambda \int_0^1 (st^2 + s^2t)g(t)dt$ دارای هسته تبهگن است.

تعریف: هسته k را یک هسته هرمیتی گوئیم اگر $\overline{k(t, s)} = k(s, t)$ ، که در آن (—) علامت مزدوج مختلط است. نکته: حالت خاص هسته های هرمیتی، هسته های حقیقی و متقارن است.

تعریف: هسته حقیقی $k(s, t)$ را یک هسته متقارن گوئیم اگر: $k(t, s) = k(s, t)$

تعریف: هسته k را نرمال گوئیم هرگاه $kk^* = k^*k$ که منظور از $k^*(t, s)$ همان $\overline{k(s, t)}$ است.